

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ 5: Είσοδος/Εξοδος Χαρακτήρων

Στο εργαστήριο αυτό, θα ασχοληθούμε με θέματα εισόδου/εξόδου και θα εξοικειωθούμε με τη χρήση συναρτήσεων που μας παρέχει η C για την είσοδο και την έξοδο χαρακτήρων (`getchar` και `putchar`).

Άσκηση 1: Κατασκευάστε πρόγραμμα C που να εκτυπώνει τους χαρακτήρες με ASCII κωδικό που είναι πολλαπλάσιο του 3, και μεταξύ 33 και 105, μαζί με τους κωδικούς αυτούς. Παρατηρήστε την έξοδο του προγράμματος σε σχέση με τον παρακάτω πίνακα των ASCII κωδικών:

Char	Dec	Oct	Hex	Char	Dec	Oct	Hex	Char	Dec	Oct	Hex	Char	Dec	Oct	Hex
(nul)	0	0000	0x00	(sp)	32	0040	0x20	@	64	0100	0x40	`	96	0140	0x60
(soh)	1	0001	0x01	!	33	0041	0x21	A	65	0101	0x41	a	97	0141	0x61
(stx)	2	0002	0x02	"	34	0042	0x22	B	66	0102	0x42	b	98	0142	0x62
(etx)	3	0003	0x03	#	35	0043	0x23	C	67	0103	0x43	c	99	0143	0x63
(eot)	4	0004	0x04	\$	36	0044	0x24	D	68	0104	0x44	d	100	0144	0x64
(enq)	5	0005	0x05	%	37	0045	0x25	E	69	0105	0x45	e	101	0145	0x65
(ack)	6	0006	0x06	&	38	0046	0x26	F	70	0106	0x46	f	102	0146	0x66
(bel)	7	0007	0x07	'	39	0047	0x27	G	71	0107	0x47	g	103	0147	0x67
(bs)	8	0010	0x08	(40	0050	0x28	H	72	0110	0x48	h	104	0150	0x68
(ht)	9	0011	0x09)	41	0051	0x29	I	73	0111	0x49	i	105	0151	0x69
(nl)	10	0012	0x0a	*	42	0052	0x2a	J	74	0112	0x4a	j	106	0152	0x6a
(vt)	11	0013	0x0b	+	43	0053	0x2b	K	75	0113	0x4b	k	107	0153	0x6b
(np)	12	0014	0x0c	,	44	0054	0x2c	L	76	0114	0x4c	l	108	0154	0x6c
(cr)	13	0015	0x0d	-	45	0055	0x2d	M	77	0115	0x4d	m	109	0155	0x6d
(so)	14	0016	0x0e	.	46	0056	0x2e	N	78	0116	0x4e	n	110	0156	0x6e
(si)	15	0017	0x0f	/	47	0057	0x2f	O	79	0117	0x4f	o	111	0157	0x6f
(dle)	16	0020	0x10	0	48	0060	0x30	P	80	0120	0x50	p	112	0160	0x70
(dc1)	17	0021	0x11	1	49	0061	0x31	Q	81	0121	0x51	q	113	0161	0x71
(dc2)	18	0022	0x12	2	50	0062	0x32	R	82	0122	0x52	r	114	0162	0x72
(dc3)	19	0023	0x13	3	51	0063	0x33	S	83	0123	0x53	s	115	0163	0x73
(dc4)	20	0024	0x14	4	52	0064	0x34	T	84	0124	0x54	t	116	0164	0x74
(nak)	21	0025	0x15	5	53	0065	0x35	U	85	0125	0x55	u	117	0165	0x75
(syn)	22	0026	0x16	6	54	0066	0x36	V	86	0126	0x56	v	118	0166	0x76
(etb)	23	0027	0x17	7	55	0067	0x37	W	87	0127	0x57	w	119	0167	0x77
(can)	24	0030	0x18	8	56	0070	0x38	X	88	0130	0x58	x	120	0170	0x78
(em)	25	0031	0x19	9	57	0071	0x39	Y	89	0131	0x59	y	121	0171	0x79
(sub)	26	0032	0x1a	:	58	0072	0x3a	Z	90	0132	0x5a	z	122	0172	0x7a
(esc)	27	0033	0x1b	;	59	0073	0x3b	[91	0133	0x5b	{	123	0173	0x7b
(fs)	28	0034	0x1c	<	60	0074	0x3c	\	92	0134	0x5c		124	0174	0x7c
(gs)	29	0035	0x1d	=	61	0075	0x3d]	93	0135	0x5d	}	125	0175	0x7d
(rs)	30	0036	0x1e	>	62	0076	0x3e	^	94	0136	0x5e	~	126	0176	0x7e
(us)	31	0037	0x1f	?	63	0077	0x3f	_	95	0137	0x5f	(del)	127	0177	0x7f

Άσκηση 2:

2.1 Κατασκευάστε πρόγραμμα C που να εκτυπώνει στην οθόνη σχήμα με την ακόλουθη μορφή:

```
*  
**  
***  
****  
*****  
*****
```

Το πλήθος των γραμμών που θα εκτυπωθούν να το ορίσετε με `#define`.

Η συνάρτηση `putchar(int c)` εκτυπώνει τον χαρακτήρα που αντιστοιχεί στον ASCII κωδικό που δέχεται σαν όρισμα.

Ισοδύναμες χρήσεις: `putchar('*')` ή `putchar(42)`
όπου 42 είναι ο ASCII κωδικός του χαρακτήρα `*`.

2.2 Κατασκευάστε πρόγραμμα C που να εκτυπώνει στην οθόνη σχήμα με την ακόλουθη μορφή (και εδώ να χρησιμοποιήσετε `#define` για τον ορισμό του πλήθους των γραμμών που θα εκτυπωθούν):

```
*
***
*****
*****
*****
*****
*****
```

Άσκηση 3:

3.1 Αντιγράψτε το αρχείο `capitalize.c` από την ιστοσελίδα του μαθήματος, μεταγλωττίστε το και εκτελέστε το με είσοδο το ίδιο το πηγαίο αρχείο `capitalize.c`. Παρατηρήστε τη λειτουργία του.

```
/* File: capitalize.c */
#include <stdio.h>

main()
{ int ch; /* Be careful! Declare ch as int because of getchar() and EOF */
  ch = getchar(); /* Read first character */
  while (ch != EOF) { /* Go on if we didn't reach end of file */
    if (ch >= 'a' && ch <= 'z') /* If lower case letter */
      ch = ch - ('a'-'A'); /* Move 'a'-'A' positions in the ASCII table */
    putchar(ch); /* Print out character */
    ch = getchar(); /* Read next character */
  }
}
```

Η συνάρτηση `getchar()` διαβάζει έναν χαρακτήρα από την είσοδο και επιστρέφει τον ASCII κωδικό του χαρακτήρα. Αν δεν υπάρχει άλλος χαρακτήρας για διάβασμα στην είσοδο, επιστρέφει την ειδική ακέραια τιμή `EOF` που είναι ορισμένη στο `stdio.h`.

3.2 Κατασκευάστε το πρόγραμμα `lowercase.c`, ώστε να κάνει το αντίστροφο, δηλαδή να μετατρέπει τους χαρακτήρες που εμφανίζονται με κεφαλαία γράμματα σε χαρακτήρες με μικρά γράμματα.

3.3 Τροποποιήστε το πρόγραμμά σας, ώστε να μετατρέπονται ταυτόχρονα και οι κεφαλαίοι χαρακτήρες σε μικρούς και οι μικροί σε κεφαλαίους.

3.4 Κωδικοποίηση κειμένου: Θα τροποποιήσουμε λίγο το πρόγραμμα μας και θα δημιουργήσουμε έναν απλοϊκό τρόπο για να κωδικοποιήσουμε ένα κείμενο.

3.4.1 Δημιουργήστε ένα αρχείο κειμένου με όνομα `text` και πληκτρολογήστε σε αυτό ένα τυχαίο κείμενο.

3.4.2 Τροποποιήστε το πηγαίο αρχείο `capitalize.c`, ώστε να διαβάζει από την είσοδο χαρακτήρες και, για καθένα απ' αυτούς, να εκτυπώνει στην έξοδο τον χαρακτήρα που έχει ASCII κωδικό αυξημένο κατά ένα σε σχέση με αυτόν του χαρακτήρα που διάβασε. Ονομάστε το νέο αρχείο `encode.c` και μεταγλωττίστε το για να δημιουργηθεί το εκτελέσιμο `encode`.

3.4.3 Εκτελέστε το πρόγραμμα `encode` με ανακατεύθυνση εισόδου από το αρχείο `text`.

3.4.4 Εκτελέστε το πρόγραμμα `encode` με ανακατεύθυνση εισόδου από το αρχείο `text` και ανακατεύθυνση εξόδου στο αρχείο `encoded_text`.

3.4.5 Δημιουργήστε το πηγαίο αρχείο `decode.c` ώστε να διαβάζει από την είσοδο χαρακτήρες και, για καθένα απ' αυτούς, να εκτυπώνει τον χαρακτήρα με ASCII κωδικό μειωμένο κατά ένα σε σχέση με αυτόν που διάβασε.

3.4.6 Μεταγλωττίστε το και εκτελέστε το με ανακατεύθυνση της εισόδου από το αρχείο `coded_text`.

3.4.7 Εκτελέστε το πρόγραμμα `decode` για την αποκωδικοποίηση ενός κωδικοποιημένου κειμένου, έτσι ώστε να παίρνει την είσοδό του απ' ευθείας από το πρόγραμμα `encode`, το οποίο να καλείται έτσι ώστε να κωδικοποιεί το αρχείο `text`, χωρίς να χρησιμοποιήσετε το ενδιάμεσο αρχείο `coded_text`.

